

Läsprov Tunneln av Anette Skåhlberg:

Ett utdrag ur boken:

När skolan började i augusti satt Stig en morgon där mitt i tunneln. Han satt med utsträckta ben precis över den delen där det var gångbana. Jag var tvungen att gå runt benen för att komma fram. Jag hamnade en bit ut på cykelbanan. Hela tiden tittade jag ner i marken för jag ville inte råka möta hans blick.

Hej där.

Hans röst försökte fånga min uppmärksamhet.

Jag låtsades att jag inte hörde.

Skyndade vidare genom tunneln.

*

Morgonen därpå satt han där igen.

Flinade.

Jag hann se det innan jag tittade ner i marken.

Sprang hela vägen till skolan.

*

Nästa morgon var jag nervös redan när jag gick hemifrån. Skulle han sitta där igen?

Jag ville inte möta hans blick.

Eller råka säga hej av misstag.

Jag tänkte på att jag skulle skutta eller springa.

Jag ville inte råka höra hans röst säga något.

Jag var väldigt rädd när jag gick hemifrån.

Hallå där tjejen!

Han ropade glatt orden när han såg mig komma in i tunneln. Jag vände mig om för att se om det var någon annan som han skrek till. Hoppades att det inte var till mig. Han skrattade.

Hej på dig!

Jag funderade på om jag skulle vända om. Gå tillbaka.

Och istället gå ÖVER tunneln. Jag var rädd att bli påkörd. Men jag var nästan räddare att gå förbi Stig.

Jag samlade mig och gick snabbt vidare genom tunneln.

Var tvungen att gå runt Stigs utsträckta ben.

Han skrockade för sig själv.

Oj oj oj, vad långa ben jag har. Du får ursäkta.

*

Stig var där varje morgon.

Jag började fantisera om att bli sjuk. Stanna hemma från skolan. Allt för att slippa gå förbi Stig.

Jag hade tjatat på mamma att hon skulle skjutsa mig till skolan. Men hon började inte jobba förrän på eftermiddagen och slutade sent mitt i natten. Hon behövde sova när jag gick till skolan.

Jag önskade mig en cykel. Då hade jag kunnat cykla förbi jättesnabbt utan att ens märka Stig. Mamma sa att jag fick önska mig en cykel i födelsedagspresent. Det var en perfekt födelsedagspresentönskan. Joo, kanske det, men det var två månader tills jag fyllde år.

Jag försökte invänta andra som skulle gå genom tunneln men det var nästan inga som kom. Alla mina klasskompisar bodde på andra sidan.

God morgon min sköna! Har du sovit gott?

Jag svarade honom inte.

Jag gick snabbt förbi.

Jag hörde bakom mig hur han rörde på sig och innan jag förstod vad han gjorde hade han rest på sig och tagit tag i mig.

Det är otrevligt att inte svara.

Jag ville han skulle släppa mig. Jag drog i min arm.

Svara då. Har du sovit gott i natt?

Jag nickade.

Bra. Då så. Det var väl inte svårt? Nästa gång kan du kanske fråga tillbaka om jag har sovit gott. Det skulle göra mig glad.

Jag slet mig ur hans grepp. Gled ur min fleecetröja som han hade ett stadigt tag om. Sprang vidare mot skolan. Kvar stod han med min fleecetröja i handen.

Åtminstone säga hej tillbaka! Det är bara ett ord vet du!

Jag hörde hans ord klinga i mina öron när jag sprang iväg. Fleecetröjan var ny.

Mamma skulle bli jättearg. Men jag kunde säga att jag glömt den i skolan. Det skulle hon tro på.

... hur skulle det bli när jag skulle gå hem genom tunneln?